

Moe

Uiteraard ben ik af en toe wel eens moe. Bijvoorbeeld als ik een fikse wandeling heb gemaakt met de hond. Heerlijke ervaring om zo moe te worden. Maar wat me de laatste tijd steeds meer overkomt is een soort moeheid die je overvalt, plotseling, schijnbaar, zo maar. Eigenlijk is het meer een soort moedeloosheid, een schijnmoeheid. Vaak gebeurt dat nadat ik de krant gelezen heb of mijn facebook ingezien heb. Bij de krant is het in eerste instantie omdat ik bijna alles wat ik 's ochtend lees al weet en/of gehoord heb. En niet één keer maar al tien keer. En dan dat vermaledijde facebook. Steeds weer berichten waar ik niet om gevraagd heb. Ik heb een zeker parlamentslid W. al tig keer geschrappt, ik wil hem niet op mijn facebook. Maar het schijnt dat anderen er plezier in hebben om de debiele berichten van hem en over hem rond te strooien. Ik wil die mini-Trump in spe niet op mijn facebook. En dan die non-discussies. Het gaat weer beginnen: zwarte Piet! Hebben die lui niets beters te doen dan dat gezeur over z.P. Als ik me daar nu ook nog druk over moet maken? Ik heb daar geen tijd voor, ik verzamel postzegels, druk genoeg mee. Gewoon z.P. mee laten huppelen en verder geen aandacht aan beste-den. Wordt alleen maar gebruikt om de ontevredenheid aan te wakkeren. Nog zoiets...slavernij. Mijn God! Een slavernijmuseum, hoe verzin je het, 300 jaar geleden! Maar een Limburgs Mijnmuseum, dat was pas 50 jaar geleden..., ho maar. De leerlingen moeten slavernij-les krijgen! Hoe zit het dan met de informatie over onze vaders, die zich kapot gewerkt hebben om Nederland tussen en na de oorlogen warm te houden? Daar wordt niet meer over gepraat: geen geld voor. En dan dat gezeur over seks, daar word ik helemaal moe van... Het wordt echt tijd dat we eens leren om af en toe 'nee' te zeggen, te schrappen, weg te klikken en niet alles voor zoete koek te nemen. En vooral niet denken dat je er door dit gezeur, beter van zou worden. Het tegendeel is waar!

JvdB ◀

Inhoud:	
Wundertüten	pag. 2
Plagiaat ?	pag. 3
Postbode film	pag. 3 + 4
De Kilimanjaro	pag. 4

De Postzegel

Er was eens een postzegeltje;
 'n duimgroot papieren tegeltje.
 Vervulde zijn doel met heel veel kracht,
 totdat hij zijn taken had volbracht.

Ferm gelikt en geplet werd hij.
 En daarvan wordt je echt niet blij!
 Des te meer het speeksel dreef,
 hoe vaster hij plakken bleef.

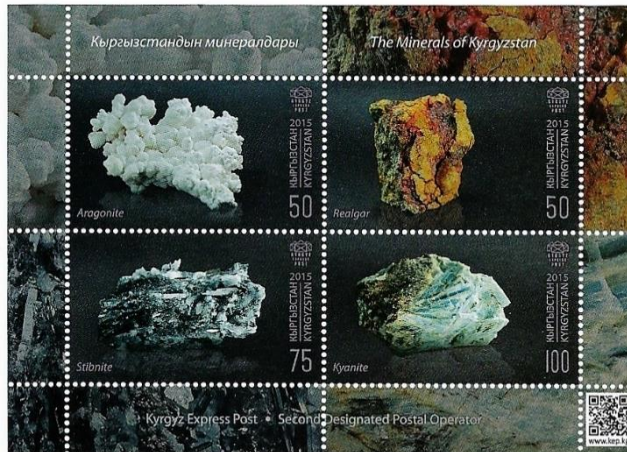
Ja, die zegel laat de brief niet gaan,
 totdat zijn taken zijn voldaan.
 Niemand kan grootser presteren.
 Laten wij daarin van hem leren!

(Auteur onbekend, Overgenomen uit Family Circle Magazine, Amerika.
 Uit "Filatelie in klein bestek." Zwarte Beertjes 184. Vrije vertaling door JvdB)

Kirgizië.

(door Maxim Ghiumusliu & Dubois)

Sinds 31 augustus 1991 is de Republiek Kirgizië onafhankelijk. Het was ooit een van de Sovjetrepublieken. Sinds februari 1992 geven ook zij hun eigen postzegels uit onder de naam (Кыргызстан) Kirgizstan. Het ministerie van transport en communicatie is verantwoordelijk voor de uitgifte van postzegels. Sinds december 2012 is er een tweede postbezorger, erkend door het ministerie, genaamd de Kyrgyz Express Post (KEP). Zij mogen ook officieel postzegels produceren en aan de man brengen. Op 21 mei 2013 heeft ook de UPU het bedrijf erkend als postbedrijf en zo ontstaat een unieke situatie waarin de UPU twee bedrijven erkent als 'designated operator'. Op 18 november 2014 zijn de eerste uitgiften van de KEP verschenen. De eerste viert het 140 jarig bestaan van de UPU met vier zegels waarop transport motieven en een blok met een postduif motief. De tweede uitgifte bestaat uit vier zegels en een blokje, gewijd aan de fauna van Kirgizië. Ook

officiële FDC's zijn geproduceerd. Op alle zegels staat de landsnaam Кыргызстан / Kyrgyzstan en het logo van Kyrgyz Express Post (KEP)

Nu, in 2017, krijgen we dezelfde situatie in Nederland. Ook hier krijgt het officiële postbedrijf dat door de UPU erkend is, een concurrent op landelijk niveau: SANDD. Is dit bevorderlijk voor de filatelie? De toekomst zal het uitwijzen. De kans dat er een nieuwe stroom postzegels ontstaat die voor veel geld door filatelisten moeten worden aangeschaft is natuurlijk groot, vooral als de firma in de gaten krijgt dat daar misschien ook veel geld aan te verdienen valt. Tot nu toe hebben ze dat zeker niet in de gaten, anders waren de uitgegeven postzegels niet zo smakeloos en fantasieloos geweest.

Het Bestuur:
Voorzitter:
Fien Aretz.
hein.aretz@kpnmail.nl

Secretaris:
Harry Raes
Schalenboschweg 37
6343 ED KLIMMEN
Tel: 043 - 459 2797
E-mail: harryraes27@gmail.com

Penningmeester + Rondzendcommissaris:
Piet Pluijmaekers
RABOBANK: 12.59.04.495
BIC/SWIFT: RABO NL 2U
IBAN: NL 22 RABO 0125 90 44 95
Vicevoorzitter + Redactie FakTuweeltje
Jos H.L.van den Bosch
E-mail: j.vdbosch@ziggo.nl
Veilingcommissie:
Dolf Kersten
Werkend Bestuurslid:
Albert Haan
Ontwerpend Bestuurslid:
Hub Heijns

Briefmarkenfreunde Aachen

Zij komen elke **2^e en 4^e zondag** van de maand bij elkaar, Op **26 november** vanaf 9h30 tot 12.30 in het lokaal van de "Mensa Fachhochschule Aachen" Bayernallee 9 te Aken-Burtscheid (entree vrij). De volgende bijeenkomst: in dec. is **op de 12^e (de 24ste valt uit!)**

PZV. Heerlen e.o.

De maandelijkse ruilavond/vergadering elke **1e dinsdag** van de maand. In gebouw Concordia, Prins Hendriklaan in Brunssum (t.o. het politiebureau)

KERKRADE – EKPV

Elke 3^e donderdag, vanaf 19h00 ruilbeurs. Zij houden hun bijeenkomst in 'de Oude Laethof' Putstraat 17 in Eygelshoven. De bijeenkomsten blijven op elke derde donderdag van de maand.

Zuid-Limburg Maastricht

Bijeenkomsten op elke **1^e en 3^e maandag** van de maand. In wijkgebouw La Belletsa, Kard. van Rossumplein 99, Maastricht, aanvang 19.30 uur. I

De Philatelist Geleen

In het gebouw van het KBO komen zij bijeen op **de eerste zondag** van de maand vanaf 9h30. Adres: Molenstraat 42 te Geleen

AIX-Phila postzegelveiling.

1 en 2 dec. is de volgende veiling. Volledige catalogus en info op www.aixphila.de

DINSDAG 28 NOVEMBER BEURSAVOND

Dit is weer op de laatste dinsdag van de maand! Het is een gewone beursavond met een wilde veiling, gratis 'inkom loterij' en een loterij met heel veel prijzen. Vindt als vanouds plaats in GEMEENSCHAPSHUIS "OP D'R PLATS", Houtstraat 25 te Klimmen (Voor locatie kijk op: www.gemeenschapshuisklimmen.com).

De zaal is open om 18h30. De veiling begint om 20h00 (zgn. 'wilde veiling') U heeft ruim de tijd om de kavels te bekijken. Iedereen kan kavels voor deze veiling ter plekke vóór 19.00 uur inleveren. Kwaliteit van de kavels op de veiling zelf beoordelen! Voor en na de wilde veiling is er volop de gelegenheid om te ruilen en te handelen.

Iedereen is welkom, neem ook eens uw partner mee, gezellig! Leden krijgen de convocatie thuisgestuurd of desgewenst per email aangeleverd en betalen bij de veiling slechts 5% opgeld. Niet-leden, zijnde geen Bondsleden, zijn van harte welkom en hebben de 1e keer vrij entree, maar betalen 10% opgeld bij de veiling. Bondsleden zijn altijd gratis welkom en betalen ook 10% opgeld.

Volgende bijeenkomst is op dinsdag 19 december. Pas op! Dit is de derde dinsdag van de maand. In verband met Kerst is onze bijeenkomst dus één week vervroegd. Heeft u 't FakTuweeltje niet ontvangen? Of bent u het kwijt: kijk voor actuele informatie steeds op onze website.

www.fakteurke.nl

'Wundertüten'

(Dubois)

Een verrassings-zakje, een 'Wundertüte' noemt men hem bij onze oosterburen. Het is een klein gesloten rechthoekig papieren zakje waarin een verrassing verborgen zit. Je kon hem kopen of je kreeg hem gratis bij een of ander product. Je kunt van buitenaf niet zien wat er in zit. In Duitsland na de Tweede Wereldoorlog, krijgen scholieren en leerlingen bij aanvang van het schooljaar ook vaak een 'Wundertüte' aangereikt, ook hiervan is de inhoud een geheim. In de Bondsrepubliek Duitsland werden deze verrassingszakjes ook gewoon verkocht voor 20 of 30 Pfennig, in

de DDR kostten ze 50 Pfennig. De inhoud is vaak onnozel en zeer beperkt, altijd wel een snoepje of gepofte rijst, Speeltjes van plastic, miniatuurspeeltjes, plakplaatjes en vaak ook postzegels. In ieder geval stimuleren ze de verzamelwoede. Het hele idee van deze zakjes berust op een verlangen naar iets beters of het ontbrekende plaatje. Zo wordt een wensvraag gekweekt, vaak bij een bepaalde daarvoor gevoelige leeftijdsgroep. Er bestaan verrassingszakjes apart voor jongens en meisjes of voor bepaalde leeftijdscategorieën. De tegenwoordig meest bekende 'Wundertüte' is wel het choco-ei, van Ferrero. Het zakje is een plastic ei geworden. De figuurtjes zijn inmiddels ook een gewild verzamelobject geworden. Bedoeld voor kinderen, maar ook veel volwassenen verzamelen dit. Het principe van de "verrassing" in een zakje of

ei, iets dat steeds doet verlangen en nieuwsgierig maakt, functioneert zo goed, dat reclamestrategen steeds weer voor deze vorm van reclame kiezen. Firma's in Nederland kozen vaak voor deze aanpak met behulp van postzegels. Hoef je natuurlijk nu niet meer mee aan te komen. Ik vond twee voorbeelden uit Nederland. Bij het benzine tanken en bij de soep. In het GULF zaten drie goede zegels maar als de kwaliteit van de soep net zo is geweest als de waarde van de zegels, dan was het niet veel soeps!

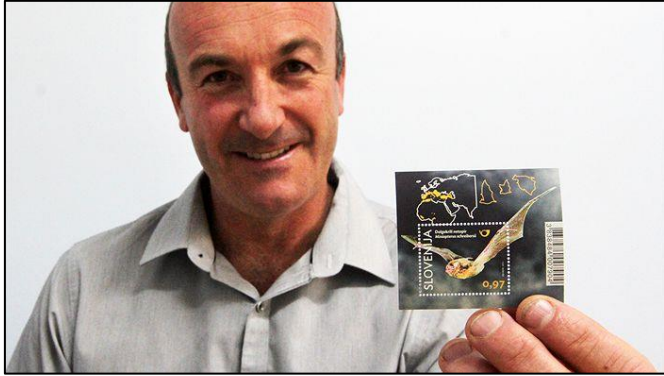

Plagiaat

(Fritz Friedrich & Dubois)

Een Sloveense ontwerper staat gebrandmerkt als dief van een foto van Steve Bourne die in Australië woont en werkt. Deze fotograaf ontving begin oktober een email van een Duitse postzegelverzamelaar die nieuwsgierig was naar de herkomst van de afbeelding van de zuidelijke gele vleermuis, die verschenen was op een postzegel uit Slovenië. De foto van een ondersoort van de zuidelijke gele vleermuis (the southern bent-wing bat)

is door **Steve Bourne** gemaakt tijdens zijn verblijf gedurende acht jaar als manager van de Naracoorte grotten in de Australische provincie Zuid Australië. Deze is zonder toestemming en bijna tien jaar later gebruikt. Het enige wat de Duitser deed, was even googelen en hij ontdekte dat het copyright aan Bourne toebehoorde. Vier weken en talloze discussies op de sociale media later nam de discussie een onverwachte wending. Nadat het verhaal werd opgepikt door de Sloveense media kwam de graficus Edi Berk, die de opdracht gekregen had van de Sloveense Post, in contact met het televisie station ABC South East waar hij opperde om het weer met de fotograaf goed te maken. In zijn eigen land echter stond hij al te boek als een fraudeur, met andere

afbeeldingen voor die vleermuiszegels die gejat waren van een Belgische fotograaf, alsmede nog andere foto's van de website iStock. De acties van Berk toonden niet alleen hoe makkelijk het is om foto's die met veel moeite door anderen gemaakt zijn te stelen, maar daarmee ook nog

weg te komen, onder de radar te blijven. Tenzij je natuurlijk die ene opmerkelijke Duitser tegen het lijf loopt. In een radio-interview voor de Sloveense radio verklaarde Steven Bourne: "voor mij is het OK als iemand mijn foto's gebruikt, ik ben maar een hobby-fotograaf. Maar als die ander er professioneel geld mee gaat verdienen, dan zal dat een behoorlijk effect op hun inkomen hebben. De zaak is een eigen leven gaan leiden", zei mr. Bourne"en het laat de macht van het internet zien. Maar ik vind Slovenië een mooi land, een prachtig landschap en vriendelijke mensen. Ik ben er twee keer geweest, prachtig, behalve als ze mijn foto's pikken. Dat is het wildwest karakter van het World Wide Web."

gekost.

Bourne: "Ik ben tevreden dat de kwestie van het ongeautoriseerd gebruik van andermans materiaal eens opgeworpen is. Mensen die het materiaal gebruiken voor

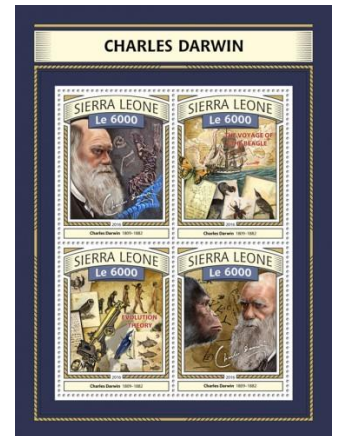

persoonlijk gewin zullen nu gewaarschuwd zijn."

De kwestie is zeer belangrijk omdat er in Europa verschillende personen en bedrijven zijn, die postzegels produceren en daarvoor afbeeldingen gebruiken die ze gewoon van het Internet plukken. Er is zelfs een firma in Litouwen, "Stamperija"

die voor bananenrepublieken aan de lopende band thematische postzegels produceren, die ze voor duur geld verkopen en waarvoor de afbeeldingen gewoon gestolen worden. Verschillende thematische verzamelaars die ik ken, hebben al aangekondigd deze thematische uitgaven op een zwarte lijst te zetten zodat ze niet meer in hun verzameling worden opgenomen. In dit geval valt dan bijvoorbeeld voor "de fossielen op postzegels" verzamelaar een hele last van de schouders.

Een week later kreeg Bourne een pakketje waarin enkele blokjes, zegels en FDC's van de postzegel in kwestie, met de vriendelijke groeten van de ontwerper / fraudeur. Nu ligt Berk's reputatie in duigen terwijl de licentie overdracht een simpel bedrag van 200 dollar zou hebben

Een film over een postbode

(Jos van den Bosch)

Wij hebben in deze kolommen al eens eerder aandacht besteedt aan de 'Facteur Cheval'. Facteur Cheval was een postbode in het plaatsje Hautes Rives in de Drôme in Frankrijk. Hij kuierde elke dag zijn route, reeds als jonge man, en verbaasde zich altijd over de vele vormen van de stenen waar hij langs liep. Op een goede dag ging hij ze verzamelen en bracht ze mee terug naar het dorp en begon daarvan een door hem bedacht paleis te bouwen. Waarom deed hij dit? Enkele dramatische gebeurtenissen in het leven van hem en zijn vrouw, brachten hem ertoe om aan dit kunstwerk te beginnen. Uit de summiere biografische gegevens vormt zich een verhaal - het verhaal van een man die bijna al zijn geliefden verloor, een zoon, echtgenote en zijn geliefde dochter Alice, die op haar 15de aan een

hersenvliesontsteking stierf. Zo wordt het werk ook een uitdrukking van zijn vreugde en zijn wanhoopskreet van een man die zijn geliefden mist. Vooral de dood van zijn dochter heeft hem zeer aangegrepen, knarsend viel zijn leven in het slot. Door te metselen en te boetseren zette hij de tijd weer in beweging. In 1914, na het overlijden van zijn tweede echtgenote, bouwde hij op de begraafplaats van Hauterives een al even exuberant grafmonument. Hij was 78 jaar oud. Omdat het hem verboden was om zich na zijn dood als een farao te laten inmetselen in een grafkelder van het paleis, bouwde hij in acht jaar tijd de Tombe van de Eeuwige Stilte. Niet als farao, maar als heidense koning rust hij nu tussen de brave katholieken. In de steen staan de namen van zijn familie geschreven - Alice bovenaan, in een groter korps dan alle anderen. Het leven was rauw en hard, hij probeerde in een ideaal paleis op een artistieke wijze, de

ideale wereld weer te geven. Hij noemde het bouwwerk dan ook het 'Palais Ideale'. Dit bizarre verhaal is

natuurlijk 'gefundenen fressen' voor een Franse film. Alleen al de omgeving van Hautes Rives en in de film van het dorp Mirmande, dat men voor de opnames uitgekozen heeft vanwege zijn originele echte decors, Hierdoor ontstaat een 1880/1900 sfeer die veel mensen aanspreekt. Uiteraard moest een en ander aangepast worden. Het oorlogsmonument, de wereldoorlog had nog niet plaatsgevonden werd kunstig omgebouwd tot een fontein.

De hoofdrol speelt Jacques Gamblin, Laetitia Casta zijn vrouw, en achter de camera: regisseur Nils Tavernier. Er werden 100 figuranten gecast die in het beeld zouden moeten passen. Er werd ook op handen gecast, want men heeft voor de opnames de handen nodig van een werker en dat is niet aan een acteur besteed.

Alexandra Fechner, is de producent die het twee jaar geleden aandurfde. Je moet bijna zo koppig zijn als Facteur Cheval zelf. Maar, "onmogelijk" is geen Frans woord! De film zal eind 2018 in de theaters worden vertoond.

Z.s.m. de contributie 2018 betalen!

(Piet Pluijmaekers)

De volledige contributie is € 30,00 (inclusief abonnement Filatelie en Bonds lid) mits betaald voor 1 Jan.2018, dan € 2,50 opslag dus € 32,50

Steunleden dienen € 17,50 te betalen voor 1 januari 2018, dan € 2,50 opslag dus dan € 20,00. Steunleden en ook tevens Bonds lid blijft € 22,50 indien betaald is voor 1 januari.2018 daarna betalen ze € 25,00 .

Betaald kan ook worden op de verenigingsavonden. Per bank dient men te betalen op bankrekeningnummer

NL 22 RABO 0125 9044 95

Ten name van: Vereniging 't Fakteurke te Hulsberg.

Steun het werk van onze vereniging, Lid worden loont zich als u wel eens wat koopt op de veiling. Bent u lid dan betaalt u slechts 5% opgeld. Bent u geen lid dan betaalt u 10%! Na een

De Kilimanjaro

(Dubois)

In de zeventiger jaren van de vorige eeuw was ik in de gelegenheid om Tanzania te bezoeken. Een hele onderneming want het land was destijds tamelijk socialistisch en dus helemaal niet van zins om het toeristen naar de zin te maken. Er was gebrek aan alles, het gevolg van straffe socialistische maatregelen waar uiteindelijk de rijken alleen maar rijker van werden en de bevolking alleen maar armer. Toen ik er was werd iemand veroordeeld tot gevangenisstraf omdat hij een rol toiletpapier gepikt had uit een hotel. De oogst stond te rotten op de velden omdat niemand zich de moeite deed het spul binnen te halen tegen de door de staat vastgestelde prijs.

Doordat men alle buitenlandse managers het land uitgegooid had stond de economie stil. We moesten constateren dat zij zelf niet in staat waren om hun zaakjes te regelen. Bij de enkele particuliere ondernemingen die toegestaan waren, was het mogelijk om rondreizen te boeken en in zo'n kader bezochten we het Kilimanjaro National park en beklommen de Kibo.

Het Kilimanjaromassief is met zijn 5895 meter het hoogste van het Afrikaanse continent. De Kibo is de hoogste berg in het massief, en wordt ook wel de Uhuru Piek genoemd. Het massief ligt in het Noordoosten van Tanzania. In het topplateau ligt de 1,9 bij 2,4 kilometer grote Kibo krater. Daarin bevindt zich dan de Reusch krater met een doorsnede van circa 800 meter en 200 meter diep. Op zijn kraterrand ligt nog een krater: de Inner Cone.

Verder is het een fantastisch natuurpark, met veel dieren en vooral veel interessante flora met verbazingwekkende alpiene groeivormen. Je moet naar de top wandelen.

Toch is dit geen onverdeeld genoeg, immers de lucht wordt heel ijl.

Boven de boomgrens werd het voor mij ondragelijk en heb ik de tocht gestaakt, ik heb de top niet bereikt. Maar vriend en 'Sammelfreund' Strolenberg zette door en mag zich roemen, weliswaar kotsend en met schele hoofdpijn, de top bereikt te hebben, waarvan akte! Ik vind het iets om trots op te zijn. De eerste poging werd gedaan in 1878, volgend jaar dus zo'n 140 jaar geleden.

Er zijn al vele prachtige postzegels met afbeeldingen van de berg uitgegeven. De oudere, gegraveerde zegels, vind ik nog altijd de meest mooie.